

NAGYBÖJTI KÉSZÜLET - 2021

Ugyanazt a lelkületet ápoljátok magatokban, amely Krisztus Jézusban volt. (Fil 2,5)

ORSZÁGÚTI FERENCES PLÉBÁNIA

	Olvasd!	***Elmélkedj!***	***Cselekedj!***
02.17. Hamvazószerda †††	Joel 2,12-18 2Kor 5,20-6,2 Mt 6,1-6.16-18	Csakis akkor ismerjük meg a jót, ha megcselekedjük azt, a rosszat pedig akkor, hogyha nem cselekedjük meg azt.	*Olyan napirendet készítek a nagyböjt idejére, amely az Örökkévalóhoz visz közelebb.*
02.18. csütörtök	MTörv 30,15-20 Lk 9,22-25	A kígyó a termékenységi kultuszokon keresztül szól az emberhez: Ne ragaszkodj ehhez a távoli Istenhez, aki semmit sem tud adni neked! Ne ragaszkodj ehhez a szövetséghez, amely oly messzi tőled, és annyi korlátot állít eléd! Merülj alá az élet áramába, mámorába és extázisába, így részesedhetsz magad is az élet valóságában és halhatatlanságában, az élet istenségében! Akkor vagy okos, ha így cselekszel!	*Az esti imám része a lelkiismeretvizsgálat és a hálaadás. Mindennel és mindenkivel megbékélve térek nyugovóra.*
02.19. péntek ††	Iz 58,1-9a Mt 9,14-15	Az ember csakis akkor ismeri el hibának a hibát, ha már megszabadult tőle.	*A reggeli imában tudatosan teszek jó elhatározásokat, és ezekre napközben reflektálok.*
02.20. szombat	Iz 58,9b-14 Lk 5,27-32	Jézus szavai szerint a Szentlélek feladata, hogy meggyőzze a világot a bűnről (vö. Jn 16,8). Amikor ezt halljuk, szinte feldühödünk. Miért kell az embernek mindig újra fejére olvasni a bűnt? …nem azért hogy megalázzon minket, hanem azért, hogy igazzá, s ezáltal egészségessé tegyen, hogy megváltson minket.	*Tudatosítom magamban a napi apró örömöket azzal is, hogy bennük az örök Jóság jelenlétét szemlélem.*
02.21. Nagyböjt 1. vasárnapja	Ter 9,8-15 1Pt 3,18-22 Mk 1,12-15	Minden idők minden kísértése nem Isten tagadásával, a nyílt ateizmusba való alázuhanással kezdődik, hanem… felébred a bizalmatlanság, miszerint itt a szabadság korlátozásáról van szó, s ily módon a szövetségi engedelmesség egyfajta bilincsként hat az emberre, amely elzár az élet tulajdonképpeni ígéreteitől.	*A vasárnapi szentmisét a szavak átimádkozásával bensőleg átélve ünnepelem.*
02.22. hétfő Szent Péter székfoglalása	1Pét 5,1-4 Mt 16,13-19	Az ember nem önmagában birtokolja az énjét, hanem sokkal inkább önmagán kívül. Azokban él, akiket szeret, azokban, akiktől az életet kapja, és akikért létezik… Én önmagamban nem vagyok én, hanem csak benned. Én általad vagyok én magam.	*Különleges figyelemmel vagyok, hol tehetek valami jót mások, szeretteim, környezetem javára.*
02.23. kedd	Iz 55, 10-11 Mt 6, 7-15	Az ember csak akkor gyógyulhat meg (ti. a bűnből), ha igaz, ha felhagy az igazság elfojtásával és eltiprásával.	*A Miatyánk ma az én imádságom lesz – szánok rá időt, engedem, hogy megszólítson!*
02.24. szerda Szent Mátyás apostol	ApCsel 1,15-17. 20-26 Jn 15,9-17	Csakis akkor teszünk szert a jó tapasztalatokra, ha beteljesítjük azt.	*A szeretet áldozat. A jó Isten előtti áldozat a legjavából ad. Ma ezt teszem.*
02.25. csütörtök	Eszt 4,17sk. Mt 7, 7-12	Maga a jog is mindinkább arra törekszik, hogy kiiktassa a bűn fogalmát, és egyre jobban egy olyan szociológiai felépítményre támaszkodik, amely a jó és a rossz gondolatát nem az emberi magatartás két eltérő alapminőségeként kezeli, hanem pusztán statisztikai szemmel néz rá.	*Szüleimre (nagyszüleimre) több és minőségi időt szánok.*

02.26. péntek ††	Ez 18,21-28 Mt 5,20-26	A moralitás teljes kiiktatása az emberi létezés valóságából akkor tekinthető logikusnak, ha nincs olyan mérce, amely az embertől függetlenül adott, ha az embernek nincs belső mércéje,… hanem alkalomról alkalomra kell kitalálnia, hogy egyáltalán mi is ő emberként, és mindig úgy cselekszik, mintha először tenné meg az adott dolgot.	*Ma pótolom az elmulasztott bocsánatkéréseket.*
02.27. szombat	MTörv 26,16-19 Mt 5,43-48	A Fiú valóban olyan, mint Isten, mert valódi Istenként viselkedik, nem pedig olyasvalakiként, aki Isten akar lenni, és ezért végül karikatúrává válik.	*Akár fájdalom, akár gyűlölet van bennem valaki iránt, megáldom.*
02.28. Nagyböjt 2. vasárnapja	Ter 22,1-2.9a. 10-13.15-18 Róm 8,31b-34 Mk 9,2-10	A Fiú valódi Istennel-egyenlő-léte nem más, mint Fiúként-való-léte, vagyis teljességgel viszonyban állás… éppen azért, mert ilyen, teljesen egyenlő Istennel.	*A szentmise belső örömét megosztom azokkal, akikkel csak találkozom.*
03.01. hétfő	Dán 9, 4b-10 Lk 6, 36-38	Ha csak az ész természettudományos fogalmak szerinti dimenziója számít, az ember belső mércéje is értelmetlen eszmévé válik.	*Ma egy számomra ellenszenves embert megajándékozok – a szívét szólítom meg.*
03.02. kedd	Iz 1,10.16-20 Mt 23,1-12	Emberi viszonyaink attól függnek, hogy egyensúlyban van-e bennünk a teremtményiség mérlege.	*Átvállalok egy olyan munkát, amit én osztottam le másnak.*
03.03. szerda	Jer 18,18-20 Mt 20,17-28	Megváltottak, vagyis szabadok és igazak csakis akkor lehetünk, hogyha felhagyunk az istenné válásra vágyakozással, ha tartózkodunk az autonómia és az önmagunkban álló függetlenség őrületétől.	*Ma vidámmá teszem mindazok napját, akikkel csak találkozom.*
03.04. csütörtök	Jer 17,5-10 Lk 16,19-31	Az ember számára mindenképpen lennie kell egy térnek, ahol a korlátai fölé emelkedhet.	*Észreveszem, megszólítom, beszélgetek, segítek egy szükséget szenvedő embernek.*
03.05. péntek ††	Ter 37,3-4,12-13a.17b-28 Mt 21,33-43.45-46	Az embernek egyre többre kell képesnek lennie, míg minden határ el nem törlődik: amikor pedig már mindenre képesek vagyunk, olyanok leszünk, mint az Isten.	*Keresztutat járok – egyszerűséggel, alázattal, lélekben Jézussal azonosulva.*
03.06. szombat	Mik 7,14-15.18-20 Lk 15,1-3.11-32	Az ember nem válthatja meg önmagát, hiszen létezésének az elhibázottsága, az elidegenedés éppen abban áll, hogy egyedül akar lenni.	*Előkészülök a nagyböjti szentgyónásomra – lelki-tükör, szívben megtörve.*
03.07. Nagyböjt 3. vasárnapja	Kiv 20,1-17 1Kor 1,22-25 Jn 2,13-25	Csakis a Teremtő tud Megváltó lenni.	*Egy közös örömteli programot szervezek szeretteimnek.*
03.08. hétfő	2Kir 5,1-15a Lk 4,24-30	A megcsinált dolog lényege szerint halott, ily módon… kiviláglik, hogy az a civilizáció, amely a megcselekvés és a hatalom javára lemond a létről, valójában a halál civilizációja… Nem egy szempillantás alatt lejátszódó balesetről van itt szó, hanem arról, hogy átadjuk magunkat a halál uralmának és fennhatóságának.	*Figyelmes leszek szavakra, a rám vonatkozó jelentésükre, és arra is, amit nem mondanak ki – és nekem szólnak.*
03.09. kedd	Dán 3.25.34-43 Mt 18,21-35	Isten nem egy koncentrációs tábor fölött uralkodik, ahol a rokonokra is kiterjed a büntetőjogi felelősség. Ő a szeretet szabad Istene, aki mindenkit nevén szólít.	*Gyakorlom az elengedés művészetét.*
03.10. szerda	MTörv 4,1.5-9 Mt 5,17-19	A Fiú olyasvalaki, akit létében valaki más felől határozunk meg. Ő, aki gyökereinél viszony és viszonyban állás, helyreállítja a viszonyokat, újra létrehozza a kapcsolatokat.	*Kapcsolataim jellegét és minőségét újra-gondolom és rendezzem.*
03.11. csütörtök	Jer 7,23-28 Lk 11,14-23	A bűn… a „teremtésnél” is jobban elhallgatott témája lett korunknak. A vallásos igehirdetés megannyi módon igyekszik kikerülni.	*Mit jelent életemben: élethazugság? Szembe nézek megalkuvásaimmal.*

03.12. péntek ††	Oz 14,2-10 Mk 12,28b-34	A kert egy olyan világ képe, amely nem vadon, veszély és fenyegetés, hanem otthon az ember számára, amely biztonságosan magába zár, táplál és hordoz. A kert… a Lélek vonásait viseli magán, egy világ, amely a Teremtő akaratának megfelelően jött létre.	*A mai keresztutat azokért imádkozom, akikről úgy gondolom, hogy nekem ártanak.*
03.13. szombat	Oz 6,1-6 Lk 18,9-14	Aki maga akar Isten lenni, aki senkitől nem szeretne függni, aki nem akar semmilyen határt elismerni, nem akar mérlegre kerülni, az természetszerűleg a másik embert is határnak, konkurenciának, fenyegetésnek tartja.	*Nagyböjt hátralevő napjaiban kerülöm a másokkal való összehasonlítgatást.*
03.14. Nagyböjt 4. vasárnapja	2Krón36,14-16.19-23 Ef 2,4-10 Jn 3,14-21	Ezt mondja Jánosnál Jézus: egykor régen a kígyóra emelt tekintet gyógyította meg az embert – de ez a kígyó én vagyok azon a fán, amelyen függeni fogok. Erről a fáról nem a félrevezetés szava érkezik, hanem a megmentő szeretet Igéje.	*Keresztet vetek nyíltan, ahol keresztet látok.*
03.15. hétfő	Iz 65,17-21 Jn 4,43-54	Az Előre való feltekintésünk megszabadít minket… az önerőből képesnek-lenni-akarás és az istennek-lenni-akarás általi megbabonázottságunkból.	*Imádkozom hazámért, állami vezetőinkért.*
03.16. kedd	Ez 47, 1-9.12 Jn 5, 1-16	Csak akkor tárul fel előttünk a megváltás, a szabadság, az igazság birodalma, ha elfogadjuk ennek a kifejezésmódnak a szenvedőlegességét.	*Megvallom Jézust ott is, ahol számomra kényelmetlen lenne.*
03.17. szerda	Iz 49,8-15; Jn 5,17-30	Csupán akkor lehetünk megváltottak, ha az, akitől elszakítottuk magunkat, újra közeledik hozzánk, és Ő nyitja meg előttünk a viszony útját, amit mi semmilyen módon nem tudunk kikényszeríteni.	*Kérem Jézustól a gyógyulásomat belső sebzettségeimtől, félelmeimtől.*
03.18. csütörtök	Kiv 32,7-14 Jn 5,31-47	Amikor az ember hagyja beemelni magát a (teremtettségi) viszonyba, akkor megváltozik az, amiben egykor kudarcot vallott, átalakul a történelem, Isten cselekszik.	*Ma a hálaadó és dicsőítő imádságban szolgálok az Úrnak.*
03.19. péntek Szent József, Szűz Mária jegyese	2Sám 7,4-5a.12-14a.16 Róm 4,13.16-16.22 Lk 2,41-51a	A gyakran túl zajos világ nem engedi át Isten hangját. Tanuljuk meg Szent József csendjét! *(XVI. Benedek, 2005. dec. 18.)*	*Félórát az Eucharisztia imádásában töltök el, részt veszek az esti szentmisén.*
03.20. szombat	Jer 11, 18-20 Jn 7, 40-53	A jó és a rossz valóságának a tagadása egyedül a hatalmat, az erőt teszi valósággossá. Másként fogalmazva: ez azt jelenti, hogy megtagadjuk a létet, mint tőlünk független és minket meghatározó valóságot, hogy kizárólag a szabadság számítson.	*A szavaim nyomán keletkező felelősségre odafigyelek.*
03.21. Nagyböjt 5. vasárnapja	Jer 31,31-34 Zsid 5,7-9 Jn 12,20-33	Az ember eredetéről szóló ószövetségi elbeszélés túlkérdez s reménykedve túlmutat önmagán annak az irányába, akiben Isten elviselte a mi mérték nélküliségünket, akiben belépett a mi mércénk rendjébe, hogy újra elvezessen minket önmagunkhoz.	*Ma megteszek hálátlan, nekem nem tetsző dolgokat is – jó szívvel.*
03.22. hétfő	Dán 13,1-9.15-17.19-30.33-62 Jn 8,1-11	Csakis a szeretettség jelent megváltottságot, és csakis Isten szeretete képes megtisztítani az összezavarodott emberi szeretetet és helyreállítani a már alapjainál elidegenedett kapcsolati hálót.	*Bocsánatot kérek szeretteimtől, és akiket a közelmúltban megbántottam.*
03.23. kedd	Szám 21, 4-9 Jn 8, 21-30	Mivel az ember el tudja fojtani az igazságot, de kiiktatni nem képes, megbetegszik az elfojtott igazságtól.	*Elhanyagolt kapcsolata-imból a legsürgősebbeket rendezem.*
03.24. szerda	Dán 3,14-20.91-92.95 Jn 8,31-42	Minden egyes ember ismerje be személyesen: ő bűnös, ezután pedig tartson bűnbánatot, s ezzel ismerje el, hogy másmilyenné kell válnia, hogy a világ átalakítását önmaga átalakításán kell kezdenie.	*Vélt vagy valós igazságaimat nem hangoztatom, nem szerzek érvényt.*
03.25. csütörtök Urunk Születésének hírüladása	Iz 7,10–14;8,10 Zsid 10,4–10 Lk 1,26–38	Mária az angyali üdvözlet pillanatától a keresztig hallgatta az Igét, aki benne testté lett, s végül elnémult a halál hallgatásában. Végül ő az, aki karjaiba vette a föláldozott, immár élettelen testét annak, aki valóban szerette övéit, „mindvégig”. *(XVI. Benedek pápa: Sacramentum Caritatis, I. rész Az Eucharisztia és Szűz Mária)*	*Fél órát csendben töltök el, gondolataimat, hangulataimat, érzéseimet elnyugtatva keresem: mire hív Isten?*

03.26. péntek ††	Jer 20,10-13 Jn 10.31-42	A bűnbeesés történetére adott választ a legrövidebben és a legnyomatékosabban a Pál előttről származó Krisztus-himnusz foglalja össze, amelyet Pál aztán beillesztett a Filippiekhez írt levélbe.	*Elvégzem a húsvéti szentgyónást.*
03.27. szombat	Ez 37,21-28 Jn 11,45-57	Abban a korban, amikor a paradicsomi elbeszélés elnyerte végső irodalmi formáját, ez a veszély elképesztően hatalmas volt: Izraelre az a veszély leselkedett, hogy átveszi az idegen vallások közvetlenségét, érzékelésmódját és lelket lenyűgöző mivoltát. Ezzel eltűnt és elfelejtődött volna az ígéretek és a teremtés távolinak látszó Istene.	*Betegeket látogatok, telefonálok vagy írok nekik.*
03.28. **Virágvasárnap**	Iz 50, 4-7 Fil 2,6-11 Mk 11,1-10	A kereszt, Jézus engedelmességének helye valódi életfává lesz, és pontosan ebből az életet jelentő viszonyból nyerjük vissza az életet.	*A szentmise, a szentáldozás után még egy negyedórára ott maradok hálaadásra.*
03.29. **Nagyhétfő**	Iz 42,1-7 Jn 12,1-11	A kígyó nem tagadja meg Istent, sokkal inkább egy látszólag egészen értelmes információkéréssel indít, amely valójában mégis egyfajta gyanakvást hordoz magában, és bevonja az embert ebbe a gyanakvásba: lebeszéli őt a bizalomról, beléje csepegteti a gyanút, a bizalomból átvezeti őt a bizalmatlanságba, ezáltal pedig megváltoztatja alapvető irányultságát.	*A pénzemből egy hiányt szenvedő szegényt vagy nagycsaládot megsegítek.*
03.30. **Nagykedd**	Iz 49,1-6 Jn 13,21-33.36-38	Az idegen vallásokban a kígyó a világot uraló okosság, a tudás, a hatalom szimbóluma volt, a termékenység szimbóluma, amelybe az ember az élet isteni áramlásában alámerül, hogy így akár csak pillanatokra is, de egybeolvadjon az élet isteni hatalmával.	*A másokról szóló rossz megítélés, beszéd helyett a jó szó, az értékek felismerése és kifejezése lesz az utam.*
03.31. **Nagyszerda**	Iz 50,4-9a Mt 26,14-25	A szövetség meggyanúsítása és az ezzel együtt járó meghívás a korlátoktól, határoktól való megszabadulásra új és új alakban végigkíséri az emberiség történelmét, és korunk körképét is meghatározza.	*Szeretteim munkáját, fáradozását, figyelmességét elismeréssel, örömöm kifejezésével hálálom meg.*
04.01. **Nagycsütörtök**	Kiv 12,1-8.11-14 1Kor 11,23-26 Jn 13,1-15	Az Eucharisztia soha nem lehet pusztán közösségépítés és –gondozás, hanem annak magunkhoz vétele azt jelenti: belépünk az ádámi történet átalakításának dinamikájába. Eszünk az élet fájáról. Ez pedig annyi, mint a megfeszített Úrnak, az Ő eleven alakjának, az ő engedelmességének, a létnek, a teremtésnek és a Teremtőnek való engedelmességnek a befogadása, a teremtményi lét mércéjének az elfogadása.	*Hálát adok a teremtésért, teremtményi létemért! Részt veszek az esti ünnepi szentmisén.*
04.02. **Nagypéntek** **†††**	Iz 52,13-53,12 Zsid 4,14-16.5,7-9 Jn 18,1-19,42	A kereszt, amely az egész paradicsomi történetet beemeli a krisztológiába, nem más, mint az élet számunkra újból elérhetővé vált fája. Szenvedésével Krisztus mintegy eltávolította a lángpallost, áthaladt a tűzön, s a keresztet tette a világ valódi tengelyévé.	*A szent kereszt előtti hódolatomra magammal viszem életem minden megváltásra szoruló fájdalmát, szenvedését.*
04.03. **Nagyszombat**	Jézus fordítva járja be Ádám útját, aki önmagát akarta istenné tenni, bilincseit ledobva meg akarta szerezni magának az istenséget… Ezért képes alászállni Ádám hazugságának, a halálnak a legmélyére és ott felragyogtatni az igazságot, megadni az életet.		*Átadom magam a bűnből való szabad élet, a feltámadás csodálatának és áhítatának.*

*Az elmélkedések gondolatait **Joseph Ratzinger, XVI. Benedek pápa: Isten projektje** c. műve **Bűn és megváltás** fejezetéből vettük.*

ferencesek